

Öppet brev

Till

Anita Bdioui, Kommunstyrelsens ordförande, Sundsvall
Kim Ottosson, ordförande Kultur- och fritidsnämnden, Sundsvall
Martin Johansson, ordförande Barn- och utbildningsnämnden, Sundsvall

Integration eller diskriminering som leder till segregation!

Skall män utestängas från simhallar när en grupp kvinnor på grund av kulturella eller religiösa skäl inte får ägna sig åt vattengymnastik, simma eller få simlektioner i mäns närvaro?

Frågan har aktualiserats sedan en grupp kvinnor till Sundsvalls kommuns politiker begär att vissa simhallar under vissa tider tillåter enbart kvinnor med hänvisning till att religiös tro eller kulturella traditioner inte tillåter dem att bada tillsammans med män.

Bakom begäran om mansfria badtider står bland andra Islamisk kulturcenter, Internationella kvinnoföreningen i Skönsberg liksom asylklasser i Bergsåker, Katrinelund, Haga och IVIK och tjejgrupper från olika fritidsgårdar.

Vi talar om att Sverige idag är ett mångkulturellt samhälle med angelägna frågor som arbete mot segregation och för integration.

Ett mångkulturellt samhälle som Sverige skall omfatta alla oavsett etnisk bakgrund, kön, religiösa eller kulturella traditioner.

Med krav till kommunen om särskilda badtider för kvinnor på grund av religionstillhörighet eller kulturtradition uppstår frågor:

Skall kommunen tillgodose kraven?

Är detta särbehandling, positiv eller negativ?.

Kan det förväntas att religiösa och kulturtraditionella grupper i framtiden kommer med ytterligare krav på segregering mellan kvinnor och män?

När det gäller de framställda behoven för ungdomar från skolor och fritidsgårdar som i skrivelsen nämns som "tjejer upp till 16 år" uppstår frågan om de inte erbjuds simundervisning i skolan. Eller om de genom kultur- och religionstillhörighet tvingas avstå. Sara Högdin, Stockholms Universitet, pekar i sin doktorsavhandling "Utbildning på (o)lika villkor om kön och etnisk bakgrund" (2007) på hur befrielse från viss undervisning får återverkningar i frågor om jämställdhet och möjligheter mellan kvinnor och män.

Avhandlingen visar att 27 procent av utlandsfödda flickor inte får delta i skolans simning, idrott eller sexualundervisning. Förbud mot studiebesök och klassresor inskränker också flickornas möjligheter till ett normalt liv bland jämnåriga på grund av kulturellrelativismen som tar hänsyn till *deras* kultur och religion.

Öppet brev

Inom Riksföreningen Glöm Aldrig Pela och Fadime (GAPF) ser vi dagligen verkningarna av djupt grundade kulturella och religiösa uppfattningar som slår mot flickor, unga män och kvinnor som försöker frigöra sig och leva i det svenska samhället.

I Sverige råder religionsfrihet vilket också i praktiken innebär frihet att inte tro, eller att tron är ett individuellt privat förhållningssätt. Religionsfriheten ska inte utnyttjas och användas för att diskriminera kvinnor och barn som samtidigt kränker jämställdheten och jämlikheten mellan könen.

När en del av kulturers eller religioners normer och värderingar kommer i konflikt med barns och kvinnors mänskliga rättigheter måste det offentliga samhället inte bara ta avstånd från utan öppet bekämpa sådana värderingar. Samhället har det yttersta ansvaret för att dess medborgare behandlas lika och får samma förutsättningar i sin utveckling. Jämlikhet och jämställdhet är värden som måste vara samhällets ledstjärna på den gemensamma arenan. Att kvinnor såväl som män vill förvärva kunskaper som att lära sig simma bör inte vara ett problem.

Att samhällets offentliga rum, också simhallar och idrottsanläggningar, skall vara tillgängliga för alla oavsett religiösa, kulturella eller traditionella uppfattningar – och oavsett kön – borde vara självklarhet 2008 annars skapar vi könsapartheid-system även på svensk mark.

Sara Mohammad

Ordförande Riksföreningen Glöm Aldrig Pela och Fadime (GAPF)

070-4411075

Ann Kristin Bladh

Ordförande Sundsvallssektionen GAPF

070-6864484

www.pelafadime.se

